

Από το Συναξάρι - Η κατάθεσις της τιμίας Ζώνης της Υπεραγίας Θεοτόκου

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 31 Αυγούστου, 2020

31 Αυγούστου

Σύμφωνα με μία αρχαία εκκλησιαστική παράδοση, **την στιγμή που εγκατέλειπε τον κόσμο τούτο για να συναντήσει τον Υιό και Θεό της, η Παναγία Θεοτόκος άφησε τις δύο εσθήτες της** σε δύο φτωχές Εβραίες που την είχαν υπηρετήσει. Οι τελευταίες φύλαξαν ως πολύτιμα κειμήλια τα λείψανα αυτά, που περνούσαν από γενεά σε γενεά μέχρι που οι Γάλβιος και Κάνδιδος πήραν την μία από αυτές με ένα ευσεβές τέχνασμα κατά την βασιλεία του Λέοντος Α΄ και την κατέθεσαν στον ναό των Βλαχερνών (2 Ιουλ.).

Η Ζώνη της Θεοτόκου, που κανείς δεν γνωρίζει πώς βρέθηκε στην επισκοπή της Ζήλας, κοντά στην Αμάσεια του Πόντου, μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη κατά την βασιλεία του Ιουστινιανού (περί το 530), και κατατέθηκε στον ναό των Χαλκοπρατείων που βρισκόταν όχι μακριά από την Αγία Σοφία, προς δυσμάς, στην συνοικία των χαλκωματάδων. Την ημέρα αυτή εορτάζονταν τα εγκαίνια της εκκλησίας και τα δύο περιφανή λείψανα: η αγία Ζώνη και τα σπάργανα του Σωτήρος.

Πολλά χρόνια αργότερα (περί το 888), η σύζυγος του αυτοκράτορα Λέοντος ΣΤ΄ του Σοφού, Ζωή, υποφέρουσα βαριά από πνεύμα ακάθαρτο, είδε σε οπτασία ότι θα θεραπευόταν αν έθετε πάνω της την Ζώνη της Θεοτόκου. Ο αυτοκράτορας έβαλε τότε να σπάσουν την βούλα που σφράγιζε την Σορό (θήκη) μέσα στην οποία βρισκόταν το λείψανο και ανακάλυψε με θαυμασμό την τιμία Ζώνη, τόσο καινούργια και λαμπρή, ωσάν να είχε υφανθεί μόλις την προηγούμενη. Δίπλα της βρέθηκε ένα έγγραφο που έδειχνε την ακριβή χρονολογία της μετακομιδής της στην Κωνσταντινούπολη και τον τρόπο με τον οποίο ο ίδιος ο αυτοκράτορας την είχε αποθέσει στην θήκη και την είχε σφραγίσει με τα ίδια του τα χέρια.

Ο αυτοκράτορας Λέων ασπάστηκε με ευλάβεια το λείψανο και το παρέδωσε στον πατριάρχη. Μόλις ο ιεράρχης ξεδίπλωσε την Ζώνη πάνω στο κεφάλι της αυτοκράτειρας, εκείνη ελευθερώθηκε από την ασθένεια. Όλοι εδόξασαν τον Σωτήρα Χριστό και την Υπεραγία Μητέρα του και το ιερό λείψανο τοποθετήθηκε πάλι στην σορό, αφού η αυτοκράτειρα με ευγνωμοσύνη το κόσμησε με χρυσά νήματα.

Αναφέρεται ότι ο τσάρος της Βουλγαρίας Ιωάννης Ασάνης (1187- 1196), αφού νίκησε

τον Ισαάκιο Β' Άγγελο (1190), πήρε τον Σταυρό μέσα στον οποίο βρισκόταν ένα κομμάτι της αγίας Ζώνης και ότι ένας ιερέας το πέταξε στον ποταμό για να μην βεβηλωθεί. Ανακτημένο από τους Σέρβους, το άγιο λείψανο προσφέρθηκε κατόπιν από τον άγιο πρίγκιπα Λάζαρο († 1389) στην αθωνική Μονή Βατοπεδίου, όπου τιμάται έως σήμερα, αναδίδοντας γλυκειά ευωδία και επιτελώντας πλήθος θαυμάτων.

Η Ζώνη αυτή που έσφιξε τα άχραντα σπλάγγνα, τα οποία εβάστασαν τον Δημιουργό και νοτίστηκε από σταγόνες γάλα που έθρεψε την Ζωή του κόσμου, παραμένει για όλους τους πιστούς αρραβώνας σωτηρίας. Τους προτρέπει να περιζώσουν όλα τα κινήματα της σαρκός και να μιμηθούν την αγνότητα της ψυχής και του σώματος της Πανυπεράγνου Παρθένου και Μητρός, έτσι ώστε να κριθούν άξιοι να φέρουν και αυτοί με την σειρά τους μέσα στην καρδιά τους τον Χριστό, που δεν παύει να γίνεται για μας «παιδίον».

("Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας", υπό Ιερομονάχου Μακαρίου Σιμωνοπετρίτου. Τόμος ενδέκατος, Αύγουστος. "Ίνδικτος", Αθήναι 2009)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)